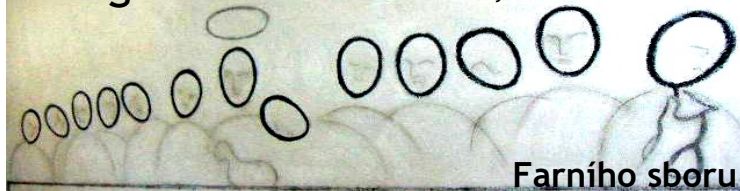

List k Poslední neděli liturgického roku

vychází 18.11.2020

Farního sboru

Českokobratrské církve evangelické v Chrástu

Nebe a země pomínou, ale má slova nepomínou. (Mt 24,35)

Strom se pozná po ovoci a my máme nést ovoce. Ale také platí: dobré ovoce může nést jen dobrý strom. Strom, který vyrostl z dobrého semene a měl k tomu příhodné podmínky.

A i když je ovoce chutné, zdravé a krásné, v přírodním cyklu dovrší své poslání tím, že spadne na zem a vydá půdě zrna. Plod je schránkou zrna. Pomíjí, aby semeno zůstalo zachováno a přineslo život.

Naše víra má nést v tomto světě ovoce. Na sklonku liturgického roku ale máme také myslet na to, že svět i náš život jdou vstříc svému dovršení. Vnější slupka praskne a pomine a zůstane to, co je uvnitř. Nebe a země pomínou, ale má slova nepomínou, říká Ježíš. Jeho slovo je tím zrnem, které předává život. Je to On sám, kdo ve víře v nás přebývá. A dává nám tak podíl na věčnosti.

K. Šimr

Pane	Ježíši	Kriste,
v tobě je nám darována	spása,	spása,
která	přetrvá	věky.
Pomoz	své	církvi,
aby byla pevná	ve	víře,
neúnavná	v	lásce
a v naději očekávala	tvůj	příchod.

MODLITEBNÍ “MOST”

v okruhu Poslední neděle
liturgického roku

“Král odpoví a řekne jim: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.‘ ” (Mt 25,40)

Spojme se denně ve 20 hodin (nebo jindy) ke společné modlitbě!

Čt 19. 11.	Ž 95,1-7 Zjevení 14,1-11	Za nemocné a vězněné
Pá 20. 11.	Ž 95,1-7 Zjevení 22,1-9	Za trpící a pronásledované
So 21. 11.	Ž 95,1-7 Matouš 12,46-50	Za umírající a zemřelé
Ne 22. 11.	Ž 95,1-7 Matouš 25,31-46	Za církve a její služebníky
Po 23. 11.	Ž 7 2. Timoteovi 2,8-13	Za ty, kdo vládou a slouží druhým
Út 24. 11.	Ž 7 Zjevení 19,1-9	Za ty, kdo prožívají zkoušky a pokušení
St 25. 11.	Ž 7 Jan 5,19-40	Za rodiny a osamělé

Závěrečná modlitba

Bože života,
věříme a vyznáváme, že tvůj Syn znovu přijde,
aby dokonal a završil všechno, co existuje.
Dej, ať jsme připraveni na tuto velkou budoucnost,
ke které jsme povoláni s celým stvořením. Skrze Krista, našeho Pána.

Oznámení:

K zakoupení je Na každý den a Evangelický kalendář.

Ze strašnického sboru jsme dostali dar 15 000 Kč na zakoupení notebooku pro doučování dětí, které jsou v současné podobě vzdělávání znevýhodněny. Děkuji těm, kdo se také mezi námi této službě věnují. Notebook bude zároveň k zapůjčení do vašich domovů, abyste se mohli, pokud budete chtít, připojit k online sborovým aktivitám, pokud nemáte dostatečné vybavení.

Asi víte, že do sboru objednáváme jedno číslo časopisu Český bratr a je možné ho tam zapůjčit. Rád bych doporučil vaší pozornosti ale také možnost (např. dárkového) předplatného. S novou šéfredaktorkou Adélou Rozbořilovou, absolventkou studia Teologie křesťanských tradic, získal nového ducha ve smyslu hlubšího spirituálního rozměru a ekumenické otevřenosti. V posledních číslech najdete např. velmi dobré rozhovory s misionářem v muslimských zemích nebo trapistickým mnichem z Nového dvora.

ČESKÝ BRATR ČESKOBRATRSKÁ
CIRKEV
EVANGELICKÁ

MÍT BRÁCHU JE PRIMA!

PŘEDPLAŤTE SI ČESKÝ BRATR
350 Kč ročně

objednávejte na www.ceskybratr.cz,
ceskybratr@e-cirkev.cz
nebo u svého kazatele

Narozeniny v tomto týdnu slaví Marie Suchá a Jan a Miloslav Esterlovi. Pán Bůh jim požehnej!

Podle aktualizovaného nařízení vlády se již bohoslužeb může účastnit max. 15 osob, pravděpodobné je další zvýšení na 20. To znamená, že v podmínkách našeho sboru je možné již bohoslužby považovat za veřejné a z hlediska platných pravidel nemusíte váhat s osobní účastí.

Ještě jednou bych vás rád povzbudil k napsání několika řádek pro další vydání. Bylo by pro ostatní podnětné slyšet např. co pro vás znamená či znamenalo omezení svátostného života, jak v této době žijete svou víru a jak vám v tom (ne)pomáhá organizovaná církev či sbor. Tentokrát připojuji pár „výkřiků“ za sebe k tématu online komunikace:

Sedím před notebookem a hledím do černé díry obrazovky. Studenti, které učím, obvykle nejsou ochotni si zapnout ani kameru. Přijdu si spíš jako moderátor v rádiu (ale tomu občas někdo do vysílání zavolá dotaz) nebo jako “mluvící hlava”, než jako učitel. Leckdo to znáte. Ale co mi přijde nejhorší, že se mi to chvílemi začíná líbit. Či spíše vyhovovat mé pohodlnosti. Proč si brát čistou košili a kalhoty? Proč se za studenty harcovat stovky kilometrů? Proč s tím ztratit celý den, když to může být za hodinu a půl hotové a nemusím vystrčit nos z domu. Je v tom cosi plíživě rozkladného.

Online revoluce přichází i do církve a někdy se mi zdá, že to není nouzová reakce na současná omezení sociálního života, ale že ta se stala spíše vítaným podnětem k akceleraci něčeho, co už dlouho roste pod povrchem. Mluví se o digitální církvi a je slyšet hlasy, jak v ní je možné najít domov a skutečné společenství. Proč si brát v neděli čistou košili? Proč se harcovat někam do kostela? A hlavně: Proč se konfrontovat s lidmi, kteří jsou tak jiní než já, kteří mne mohou (nejen svými víry, ale třeba svými svými názory)

ohrozit a znejistit - když kontakt s nimi mohu kontrolovat myši a klávesnicí?

Nezatracuji internet ani online komunikaci. Poradu raději zvládnu tímto způsobem, než abych ztratil den cestováním. Vím o zkušenostech přátel z bývalé podzemní církve, kteří jsou v malých hloučcích rozeseti po Česku i Slovensku - a spojují se tak k modlitbě nebo slaví bohoslužbu slova. Ale pravdou je, že ti, kdo by mezi námi nejvíce mohli ze “vzdáleného připojení” s druhými nejvíce těžit, na to nemají (a možná ani nechtějí mít) technické možnosti. Je před námi ve škole, v církvi i jinde úkol zvažovat, co z věcí, které jsme se naučili v nouzovém stavu, využít i v normálních dobách, a co je lepší opět co nejrychleji uložit do šuplíku.

Nechci se cítit jako kosmonaut, izolovaný v kosmické lodi se sluchátky na uších, který řeší hlavně výpadky signálu a snaží se porozumět slovům, která přichází z dálky, a doufá, že něco také směřuje do vzdáleného vesmíru od něj. Který přijímá a odesílá informace a nevidí výraz v očích druhých, nemůže číst jejich drobná gesta (jasně, to závisí na rozlišení obrazovky) a vnímat dynamiku vzájemného setkání - to neviditelné vlnění, když je nablízku druhý člověk, i když mlčí (a co by mohli o možnostech přenosu vlnění říci učitelé hudby!). Interakce znamená - myslím nejen pro mne, ale z podstaty věci - osobní přítomnost těch, kdo se navzájem vnímají na všech rovinách. Do digitálního světa budeme jistě nadále vstupovat. Ale za sebe bych tak chtěl činit jen nouzově. A jak to máte vy? - kš -

Železniční 477, 330 03 Chrást,
č. účtu: 722349319/0800

Farář: Karel Šimr, mobil 739 244 774,

e-mail: karel.simr@evangnet.cz <http://chrast.evangnet.cz>